

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα δημοσίευσις δεκτή ὑπὸ ἰδιαίτησαν
συμφωνίαν

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . . . δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . φραγ. 10

Λιτήσεις απευθυνταί :
Ἐφημ. « Ἀνάστασιν » Ἀργοστόλιον

Τιμῆ τιμὴ λεπτὰ 10

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΤΙ ΕΙΜΕΘΑ

Κ'Ι ΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ὁ κοσμος ὅλος γνωρίζει, πλέον, ὅτι εἴμεθα Κοινωνισταί :

Δὲν γνωρίζει ὅμως καθ'αυτὸ τί μέσα στὴν ψυχῆμας συμβαίνει, καὶ ἰδοὺ ἐξομολογοῦμεθα μίᾳ φορᾷ γὰρ πάντα.

Ἐπειδὴ εὖρομεν τὰς θεωρίας τοῦ Κοινωνισμοῦ συμφώνους πρὸς τὴν Δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν, εἴμεθα ἀκραίφνεῖς λάτραι τοῦ συστήματος τούτου ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν διακαῶς νὰ κυριεύσῃ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ σμικρότης τῆς Πατριδομας καὶ αἱ πρέχουσαι ἀνάγκαι εἶνε σοβαραὶ καὶ ἐπείγουσαι—τότε δὲ κατὰ τὴν γνώμην μας δύναται νὰ καυχῆθῃ κανεὶς ὅτι ζητεῖ τὴν Δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν ὅταν θυσιάζῃ ἑαυτὸν διὰ τοὺς ἀδυνάτους! καὶ

Ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἂν εἶναι κανεὶς Σοσιαλιστὴς πάντοτε ἡ ἰδέα τῆς Πατρίδος τὸν κεντᾶ καὶ τρόπον τινὰ, ἡ γλυκεῖα αὔρα τῆς, τοῦ ἀποκοιμᾶ ὅλα τὰ ἄλλα μεταγενέστερα αἰσθήματα, ἵνα, τέλειον καὶ ἀκέραιον ἐνεργῆ, μόνον τὸ ὑπὲρ Πατρίδος αἰσθημα, διὰ τοῦτο, φυσικῶς καὶ λογικῶς, θεωρητικῶς μὲν εἴμεθα Κοινωνισταί :

Ἐμπροκτως δὲ καὶ εἰλικρινῶς ἀπένου ἀπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Κοινωνισμοῦ ὀψοῦμεν τὴν σημαίαν τοῦ Πατριωτισμοῦ! ἐννοεῖται πάντοτε ὅταν ὁ πατριωτισμὸς εἶνε ἡ

ἀμυνα τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀλευθερίας ἐς Λαοὺ!

Πλὴν « Τ δεῖξον μοι τὴν πίστιν Σου ἐκ τῶν ἔργων Σου » δὲν πρέπει νὰ δονῆ τὰς καρδίας τῶν ἀποστῶν καὶ τῶν παπᾶδων! . . . ἀλλὰ καὶ τῶν Πατριωτῶν!

ἰντυνεύει ἡ Ἑλλάς νὰ χάσῃ τὸ ἔδαρος τῆς!

Κινδυνεύουν τὰ τέκνα τῆς ἄτινα μέχρι τινὸς διώκουν τὴν Κωνσταντινοπολιν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ῥομανίαν, καὶ τὰς ὠραίας Ἑλληνικὰς Νήσους!

Κινδυνεύουν νὰ ἀλλάξουν ἱστορικὴν καὶ γλῶσσαν!

Γιὰ πὲς τε μου :

Καλά :

Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ Διοικηταί, καὶ οἱ καλαμαράδες δὲν ἔχουν καιρὸν

Νὰ σκοτῶνωνται

Νὰ κλέπτουν

Νὰ κατεργαρεύουν

Ε!

Σεῖς οἱ ἰδιῶται, ὁ Λαὸς ὁ Κληρὸς οἱ ἔμποροι, οἱ Πλούσιοι, οἱ Ἐγγράμματοι, δὲν κουνιέσθε; Ὅλοιοὶ ἄλλοι ἰδιῶται τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ὅλο κατὶ ἕκαμον καὶ κάμουν!

Δωρεαὶ στὸν Στόλον, Σχολεῖα, Πανεπιστήμια, Φιλανθρωπικὰ καταστήματα, Πατριωτικὸς Συνδέσμος, Μνημεῖα—παρακινοῦντα τὸν ζῆλον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τῶν Πατρῶν—Ἐσεῖς οἱ Πλούσιοι καὶ οἱ ἐγγράμματοι τῆς Κεφαλλονίας τί ἐκίμετε;

Εἴθε ἄλθος τῆς ἀρούρης τῆς βραχύδους Νησοῦμας!

Ἴσως νομίζετε ὅτι, μετὰ τοὺς ψυλοὺς κολλάρους Σας, καὶ μετὰ τὴν

ἐπίδειξιν τῶν βελάδων Σας καὶ τῶν Σαλονίων Σας, θὰ συνδράμητε τὴν Πατρίδα καὶ θὰ σώτητε τὸν Λαόν!

Γελῶν!

Σεῖ, εἴθε οἱ ἀπόγονοι τῶν μεγαθύμων;

Ἔτσι καὶ Ἐκεῖνοι

Ἐδαπάνων τὸν καιρὸν τοὺς στὸ λοῦσο, στὴ χάσομέρια στὰ φτιασιδία καὶ στὴς ἐμμορφες μέσες;

« Ὁ Ζερβὸς ἐπούλησε τὰ μαλλιά τοῦ στρώματος τῶν παιδιῶν τοῦ γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ οἱ Μομφερράτοι ἐγίναν ἐξώριστοι καὶ πένητες χάριν τοῦ μεγαλείου τοῦ Λαοῦ!

Καὶ οἱ Μεταξάδες ἔδωσαν τὸ αἷμα τους καὶ τὴν ἡσυχίαν τους! καὶ οἱ Καπελέτοι καὶ Ἰακωβάτοι καὶ οἱ Βλάχοι κτλ. Ἐπαθον τὰ πάνδεινα καὶ ἐφουρκίσθησαν γιὰ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ!

Ἔσεῖς ἐνδοξότατοι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐλησμονήσετε;

Καὶ νομίζετε ὅτι εἶνε τὸ μόνον καθήκον Σας νὰ Ἐαπλώνετε τὰς λυποσάρκους καὶ σάπιας ἀρίδας Σας!

Εἰ λοιπὸν Σεῖς οἱ χειροῦργοι! Βινιεράτε Τσετσέλη Ἀλυβιζάτε, ποῦ στὸ διάβολο εἴσαστε; Δὲν τῆς κεθετε τῆς παληοσάπιας αὐταῖς ἀρίδες νὰ γλυτώσῃ, τὸ ἄλλο Σῶμα;

Ἐμπρός, ἀρκετὰ ἐκάτσετε τίσον καιρὸν!

Ἐμπρός ἐργασθῆτε πλέον, προκαταρπύσατε σώματα ἵνα ἐν ἀνάγκῃ χρησιμεύσωσι.

Διργανώσατε συλλληθητήρια καὶ ἐνθόνους διαμαρτυρίας πρὸς τὴν

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΥ

Βουλὴν! . . . καὶ τὴν Κυβέρνησιν!
... ἵνα δυνάμει τούτων ἐνισχύσῃσι τὰς ἐνεργείας των! . . .
πρὸς ἀποσβῆσιν τοῦ ἐπαπειλούντος ἡμᾶς κινδύνου ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς τρομοκρατίας καὶ προπαγάνδας!

Αὐτὰ σκέπτομαι ἐγὼ ὡς ἀξία ὑμῶν μολονότι ἤξεύρω ὅτι ἔταν θὰ τὰ διαβῶσθε θὰ πῆτε:

Ὦχ! ἀδελφεὲ δὲν πάει στὸ διάβολο καὶ τὸ Ρωμαῖκο, δὲν πάει νὰ τροχίσῃ τὰ σκαπέλα του ὁ Ἀντίπας, παρὰ κάθεται καὶ μᾶς λέγει γιὰ παλαιὰς ιδέας, γιὰ Πατριδὰς, γιὰ δόξας! . . .
γιὰ Λαὸ καὶ γιὰ Τιμῆ!

Ὅλα αὐτὰ εἶνε παλαιαὶ ιδέαι! αἱ νέαι εἶναι αὐταὶ!

Καλὸ φαγητό, μπόλικο χρῆμα, ὠραῖα ροῦχα, ψιλὰ τὸ σβέρκομας σφυγμένη ἡ μέση μας χτίκιὸ καὶ κατὰ χρῆσις!

Εἶ! Κεἶ

Ὅταν μετὰ τινὰ χρόνια,

Ὁ μὲν Λαὸς θὰ Σᾶς καταρράται, καὶ ἴσως! ἴσως! τίς εἶδε ποῦ ἡ ἀπελπισία θὰ τὸν σπρώξῃ! . . .

Ὅταν μετὰ τινὰ χρόνια, θὰ ἐντρέπωνται καὶ οἱ χειρότεροι κλέπτει καὶ τὰ εὐτελέστερα πτύσιμα τῶν ἄλλων Λαῶν, νὰ διομάζωνται Ἑλληνας.

Ὅταν μετὰ τινὰ χρόνια

θὰ δῆτε τὰ τέκνα σας χωρὶς αἰσθημα, τελείως υλόφρονα, ἀνευ τῆς ιδέας τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ιδεώδους, τὰς δὲ περιουσίας Σᾶς σκορπισμένους στὰς ἀγκάλας τῶν πορνῶν καὶ τῶν χαρτοπαικτείων! τότε ἴσως τότε! ἐνθυμηθεῖτε ὅτι ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ ἰδέα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἀμυνομένης Πατριδος, τῆς Φιλανθρωπίας καὶ τῆς Προόδου. Ἐκεῖ ἐπισωρεύεται ἡ ἀστοργία, ὁ φόνος! ἡ κλοπὴ, ἡ προνομία!

Ἐκεῖ τὰ κοινωνικὰ ἀλλοιωγεμίζου τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων.

Ἐκεῖ οἱ πταισματοεῖα μεταβάλλονται εἰς ἐγκληματίας.

Ἐκεῖ τὰ κατώτατα στρώματα μεταβαλλόμενα εἰς σκοτεινοὺς ὑπονομοποιοὺς ὑπονομεύουν τὸ καλὸν! ἐκ τούτου δὲ πηγάζει τὸ Κοινωνικὸν χάος! ἐν τῆς τοῦ ὁποίου ἀπαξ πεσοῦσα ἡ Κοινωνία δὲν ἀνεγείρεται πλέον!

Ἐφ' ὅσον εἶνε καιρὸς συναλθῆτε λοιπὸν!

Ἐργασθῆτε θυσιάσετε εὐλίγην ζωὴν καὶ εὐλίγην ἀνάπαυσιν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῆτε ἡμέραν τινὰ νὰ θυσιάσητε ὅλην τὴν ζωὴν καὶ ὅλην Σᾶς τὴν ἀνάπαυσιν ἀνωφελῶς:

Τοιοῦτων ἀρχῶν εἴμεθα καὶ αὐτὰ ἠτοῦμεν: Ἔνωρ ζομεν ὅτι ματαιῶς ἐκοπιάσαμεν, πλὴν

Δηλοῦμεν ἐνώπιον ἔλου τοῦ κόσμου ὅτι

Καίτοι νῦν παύομεν τὴν ἐξακρολούθησιν τῆς Ἀναστάσεως, καθέσσαν ἔχομεν ἀνάγκην τῆς γλυπτικῆς μας ἰργασίας, ἐν τούτοις τὸν Σεπτέμβριον θίλομεν ἐξακρολούθησιν ταυτην καὶ

«Θὰ βγάλου με τὴν ἀνάστασι» ἔλων ἰκείνων τοῦ ἐνοοῦν νὰ μὴ βοηθήσουν τὴν Πατριδα καὶ τὸν Λαόν!

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

N. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΥΡΟΥ

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ἀντύπα

Κύριοι ἑνόχοι

Δὲν ἠλπίζω ὅτι ἐρχόμενος νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν Μαρίνον Ἀντύπαν, θὰ ἀπαντήσω ὡς κατηγορουμένους ἐνταῦθα τὸν Τολστόην καὶ τὸν Ρουσσώ, καθ' ὧν ἐπετίθετο πρὸ ὀλίγου ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ, καὶ ὅτι θὰ λάβω τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ συνηγορήσω καὶ ὑπὲρ αὐτῶν: Ἄλλ' οἱ ἀπίστολοι οὗτοι τῆς Ἐλευθερας συνειδήσεως καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου, αἵτινες διὰ τῆς

διδασκαλίας τῶν λόγων αὐτῶν ἐδέσποσαν πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἔλαβον ἤδη τὰς λευκάς ψήφους ἔλων τῶν ἐχόντων εὐγενὲς τὸ φρόνημα καὶ ὑπερήφανον, καὶ δὲν εἶνε ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ ἀπολογηθῶσι σήμερον διὰ τῶν χειλέων μου ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τῶν ἐν Κεφαλληνία κακουργιοδικῶν: Τοῦτο θὰ ἦτον, ἐσχάτη ἀστοργία τῶν διεξαγομένων συζητήσεων καὶ ἀνήκουστος ἀσέβεια τῶν ἐν τῇ δίχῃ ἀγωνιζομένων πρὸς τὴν φήμην καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων τούτων:

Ἡ διδασκαλία ἐν ὅσω μεταχειρίζεται, ὡς μέσον πρὸς διδόνει τῶν ιδεῶν τὴν πειθῶ καὶ δὲν ἀπευθύνεται εἰς τὴν βίαν τῶν ὄπλων ἢ τῆς δυναμιτιδος καὶ τῶν ἄλλων νεωτέρων ἐφευρέσεων, ἡ διδασκαλία ἣτις εἶνε ἡ ἐλευθερία τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως, ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, δὲν ἀποτελεῖ παράβασιν τῶν ποινικῶν διατάξεων καὶ δὲν καταδιώκεται καὶ δὲν τιμωρεῖται: Ὁ Σοσιαλιστὴς εἶναι διδασκαλὸς ὠρισμένων πολιτικῶν δοξασίων καὶ δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀναρχίαν, ἣτις τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ιδεῶν τῆς στηρίζει κυρίως ἐπὶ τῶν μέσων τῆς βίας:—Ἡ σύγχυσις ἣτις ἐγένετο μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων πρέπει ν' ἀρθῇ—Ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε ἀληθὲς, ἔχει μίαν σημαίαν καὶ δύο εἶδη ὀπαδοὺς τοὺς intransigables δηλαδὴ τοὺς διαδιδοντας τὰς ιδέας αὐτῶν διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς καὶ τοὺς revolutionaires δηλ τοὺς ζητοῦντας νὰ ἐπιβληθῶσιν διὰ τῆς propagande pur le fait, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, οἱ τελευταῖοι οὗτοι γείτονες καὶ φυσικοὶ σύμμαχοι τῶν ἀναρχικῶν κακῶς θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸν σοσιαλισμὸν:

Ὁ ἀληθὴς σοσιαλιστὴς μάχεται κατὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ καθεστώτος, τὸ ὅποιον εὐρίσκει πλημμελὲς καὶ εἰς ἄκραν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς: Ἄλλὰ δέγεται τὴν ἰδέαν τῶν κοινωνικῶν ἀναρτισμῶν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἀτόμου καὶ ἀποστρέφεται τὴν βίαν καὶ τὰς συνετείας τῆς, ὁ ἀναρχικὸς ἔχει ἄλλας ιδέας καὶ ἄλλα μέσα:

Ὁ Σοσιαλισμὸς ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀπ' ὅτου ἐνεφανίσθη ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς ὅστις ἐζήτησεν νὰ ὑποτάξῃ τὰ μέλη τῆς κοινωνίας εἰς ὀρισμένους κανόνας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ βάρη του. Ἡ σημαία τῆς διδασκαλίας ταύτης ἀνεπετάσθη ἀπ' ὅτου ἠκούσθη ὑπὸ τὸ στερέωμα ἡ πρώτη τῶν ἀθλίων τοῦ βίου οἰμωγὴ, ἣτις εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κινήσῃ τὸν ἀνθρώπου τὰ σπλάγχνα. Σοσιαλιστὴς ὑπῆρξε καὶ ὁ Πλάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος! Σοσιαλιστὴς ὑπῆρξεν καὶ ὁ Γράκχος τῶν Ρωμαίων καὶ προπάντων ὁ Τιβέριος Γράκχος.

Οἱ Πατρικιοὶ ὅτινες διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῶν ἐθανάτωσαν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ σταδίου τοῦ τὸν ἀνθρώπου τοῦτον ὅστις εἶχε συγκινήθῃ ἐκ τῆς ἀλλιότητος τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἐζήτησεν νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς αὐτῶν, ἀνεμύχησαν πρὸ πολλοῦ μετὰ τὸν βόρβορον τῶν αἰώνων καὶ κοιμῶνται τὸν ὕπνον τῆς ἀφανείας καὶ τῆς ἀσημότητος, ἐνῶ ὁ Τιβέριος βασιλεύει ὡς ἄστρον εὐελπί καὶ φαιδρῶν εἰς τὰς σελίδας τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας.

Ἄλλ' οἱ κοινωνισταὶ ὅτινες κατὰ τοὺς πρώτους ἱστορικοὺς αἰῶνας ἠριθμοῦντο ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἐπληθύνθησαν καὶ σήμερον ἀριθμοῦνται κατὰ μυριάδας καὶ ἡ σκιά αὐτῶν ἀπλοῦται καθ' ἑκάστην ἀκατάσχετος ὑπὸ τὰ σκῆπτρα τῶν ἰσχυροτέρων τῆς Εὐρώπης Ἀυτοκρατόρων! Πῶς τοῦτο; διὰ τὴν ἄλλοτε ἦσαν δύο ἢ δέκα καὶ σήμερον ἀνέρχονται εἰς ἑκατομμύρια οἱ ὄπαδοὶ τῆς ιδέας ταύτης.

Μήπως οἱ Εἰσαγγελεῖς ἐπαύσαν τὰς καταδιώξεις ἐν ὀνόματι τῆς δημοσίας τάξεως; μήπως τὰ δικαστήρια παρέλειψαν νὰ τιμωρῶσιν ἀκωλύτως; μήπως τὸ καθεστῶς ἐπαύσε ν' ἀμύνηται διὰ τῶν νόμων καὶ τῶν λογγῶν;

Ὁχι! ὄχι! Διὰ καταδιώξεις ὑπῆρξαν ἀναρίθμητοι· ἀλλὰ τὸ ρεύμα δὲν ἀνεστάλη, δὲν γνωρίζω ἐ-

ὰν ὁ σοσιαλισμὸς πρόκειται νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ ἐφαρμώσῃ τὰς θεωρίας του, γνωρίζω ὅμως ἐξ ὅσων ἔμαθα καὶ παρετήρησα μέχρι τοῦδε ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ιδέας ταύτης εἶνε οἱ ἔχοντες τὴν τιμιωπέραν φύσιν καὶ τὴν εὐγενεστέρα ψυχὴν; διαφύγῃα περὶ τούτου οὐδεμία ὑφίσταται:

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἠγούμενοι μάλιστα ὡς σηματοφόροι τῆς ιδέας εἶνε ἀνίκανοι νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ κακοῦ.

Γνωρίζω μόνον ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ ἰδοὺ διατί.

Ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε πλάσμα εἶνε προϊόν τῆς διοικήσεως τῶν ἀνθρώπων. Ὁ σοσιαλισμὸς εἶνε ὁ πυρετὸς ὅστις ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς σαρκὸς καὶ δεικνύει τὴν ἀνάγκην τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας. Ὁ σοσιαλισμὸς εἶνε πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν διοίκησιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν γεννᾶται καὶ ἀναπτύσσεται· ὅσα περισσότερα εἶνε τὰ σφάλματα καὶ τὰ παραπτώματα τῆς Διοικήσεως τόσο περισσότερα γίνονται καὶ τὰ πλήθη τοῦ σοσιαλισμοῦ, ὁ πυρετὸς ἐπιτείνεται, ὑπὸ διοικητικὴν τελείαν καὶ ἀνιμάρτητον ὁ σοσιαλιστὴς δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως· θέλετε καταργήσιν τῶν σοσιαλιστῶν, ἀποκτήσεται διοίκησιν τελείαν, πατρικὴν καὶ φιλόστοργον, ἐν ὅσῳ δὲν ἔχετε εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ὑφίσταται.

Διατί ἐκλαμβάνετε τὸ σύμπτωμα ὡς ἀσθενεῖαν καὶ ἐξανίστασθε κατὰ τῶν προϊόντων τῆς ἐργασίας Σας, σεῖς οἱ ἀποδίδοντες θαυματουργὸν δύναμιν εἰς νεκρὰς διατάξεις νόμων κατασκευασθέντων πρὸς ὑποστήριξιν καθ' ἑστώτος ἀμαρτωλοῦ καὶ παραπαλοντος καὶ ἐκλαμβάνετε αὐτὰς ὡς προμαχῶνα πάσης ἀπρονοησίας καὶ προλήψεως ὑπέρτατον καὶ ἀπόρητον: Εἰσαγγελεῖς πάσης χώρας, Ἀνακριταὶ, χωροφύλακες καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀνοίξετε ἐπὶ τλοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ θαυμάσετε τὰ ἀποτελέσματα τῶν καταδιώξεων τῶν διωγμῶν, τῶν ἀλύτσεων.

Τοιαυτὴ λοιπὸν ἐστὶν ἡ αἰτία ἣτις ἔχει τὰ δημιουργήματα τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τὰ κατηγορητή-

ρια τῶν Εἰσαγγελέων. Ἡ διοικήσις ὀπλίζει καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ, καὶ ἵνα ἐλθῶμεν εἰς τὸ προκείμενον ποία τις ἐστὶν ἡ Ἑλληνικὴ διοικήσις, περὶ τῆς ὁποίας προκειται κυρίως ἐνταῦθα καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁποίας φέρεται ἐνώπιον Σας ὁ κατηγορούμενος Σοσιαλιστὴς Μαρῖνος Ἀντύπας.

Ἄς μὴ κρυπτόμεθα ὀπισθεν τῶν δακτύλων μας.

Εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐμιλίαις ὁμολογοῦμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν ἄλλ' εἰς τὴν δημοσίαν συζήτησιν μᾶς ἀφίνει τὸ θάρρος τῆς ὁμολογίας. Πάντες σχεδὸν κατ' ἰδίαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἐκρυθμὸν κατάστασιν τῆς διοικήσεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν τελοῦμεν καὶ στενάζομεν.

Ἐλάχιστοι εἶνε οἱ ἀδιαφοροῦντες καὶ μηδὲν λέγοντες καὶ πολλὰ ζητοῦντες καὶ οὐδεὶς πλέον τολμᾷ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀταξίας καὶ τὰ σφάλματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως— Ἀλλὰ τὰ σφάλματα ταῦτα δὲν εἶνε φιλοσοφικῆς ἀποτυχία. Τὰ σφάλματα τῆς Διοικήσεως εἶνε νέα βάρη προστιθέμενα εἰς τὰ ὑπάρχοντα νέοι φόροι ἐπιβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, νέαι καταδιώξεις, νέα δάκρυα ἕκ τῶν μέσων δὲ τῶν βαρῶν τῶν φόρων καὶ τῶν δακρύων τούτων ὡς ἀπὸ σπαργάνων προκύπτει ὁ Σοσιαλισμὸς ὅστις ταραττεῖ ἀντὶ νὰ σωφρονίσῃ, καὶ κινή τὴν χολὴν ἀντὶ νὰ κινή τὴν ἀληθῆ μέριμνα τῆς Διοικήσεως!

Σημ. Μετὰ ταῦτα ὁ ὑπερασπιστὴς ὀμνύει περὶ τῶν ἐπιληψίμων ἄρθρων τῆς ἐφημερίδος « Ἀναστασις » λέγει ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ὑβρίζεται ποσῶς ἐκ τῆς ἀστειότητος ἣτις λέγεται περὶ αὐτοῦ διὰ φράσεως ἐλαφρᾶς μᾶλλον καὶ τετριμμένης ἢ ὀριμείας— ὑποστηρίζει ὅτι ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἐκ τῶς τοῦ Βασιλέως δὲν ὑπάρχει ἄλλος παθὼν καθ' ὅσον τὰ ἐπιληψίμα ἄρθρα δὲν ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἣτις εἶνε τὸ σύνολον τῶν προσώπων τῶν κατεχόντων τὰς ἀνωτέρας θέσεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ προϊσταμένων πολιτῶν ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις ὑπηρετούντων govern-
ments ἀλλ' ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Διοικήσεως administration ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ συνόλου των ὑπηρετούντων ἐν γένει μικρῶν καὶ μεγάλων.

λον, και ητις ως τοιαύτη δέν απο-
τελει ήθλόν πρόσωπον, Η ύβρις ή
ἀπειθυμένη κατά προσώπων ἀορί-
στων μή υπερχόντων εις τόν πραγ-
ματικόν ή τόν νομικόν κόσμον οία ή
διοικήσεις είνε έργον άκατανόητον και
ουδέποτε πιλήμιμον: Διά να υπάρξη
ύβρις πρέπει να υπέρξη πρόσωπον ύ-
βρίζον και ύβριζόμενον, επί του προ-
κειμένου άν υπάρχη τó πρώτον, τó
δεύτερον δέν υφίσταται ως άνω-
τέρω έρρήθη. Τίνος λοιπόν ή υπόληψις
εμειώθη ή έπαθεν; έκ τούτων συνά-
γεται ότι και ύβριστικά άν θεωρηθώ-
σιν τά καταδικάόμενα άρθρα, ό κατα-
γορούμενος δέν δύναται να καταδιω-
χθή επί έξυβρίσει και ή κατ' αύτου
κατηγορία νομικώς δέν έχει υπόστα-
σιν.

« Είτα ποιείται λόγον βραχύν πε-
ρι του Τύπου και των λευθεριών τυ-
τού, περι των άλλαχο περι τούτων
κρατούτων υποστηρίζων ότι παρά τῷ
κατηγορουμένῳ δέν υπήρξεν πρόθεσις
έξυβρίσεως και επιθέσεως κατά προσώ-
πων και καταλήγει διά των εξής.

‘Ο Αντύπας είνε νέος μέ φύσιν
θρμηή και καρδιαν σφριγῶσκαν και
πάλλουσαν ισχυρώς. ‘Ο Αντύπας αι-
σθανόμενος τήν πληξιν ήτις έπεσε
πρό πολλού επί του στήθους πάντων
ήμῶν, δέν έννοεί να σταυρώση τās
χειρας, ως οι άλλοι, και ώθ ύμενος
άπό έλατήρια ευγενή και άπό αισθή-
ματα άγνά και φιλόφρωπα, θέλει
να διαδοση τās ιδέας αιτινες έγεν-
νήθησαν εις τήν κεφαλήντου και τρέ-
φονται έκ τῆς άδρικῆς καρδιάς του
—θέλει να άγωνισθῆ κατά το κα-
κόν—τό ύποϊον ευρίσκει όλεθριον και
υποθαλπόμενον έκ του ύπνου τῆς ση-
μερινῆς γεννεάς ό ύπνος ούτος ό βαθύς
όστις είνε τó κτήμα των άγρυπνούτων
παρ' ήμιν νυκτοκοράκων, είνε ό έχ-
θρός κατά του όποιου έξανίσταται ό
‘Αντύπας, όστις θέλει άν έ πάσης θυ-
σίας να τόν διαλύση και δέν έννοεί να
παραδώση τήν νεότητάτου εις τήν
άργίαν και τόν μαρασμόν: Έντεϋθεν
οί άγῶνες του προς ίδρυσιν Αατ-
κού ‘Αναγνωστηρίου και ή
έν αὐτῷ δράσις του έντεϋθεν ή έκδοσις
ῆς ‘Αναστάσεως.

‘Αλλ' ό ‘Αντύπας δέν είνε μόνον
Σοσιαλιστής ένδιαφερόμενος περι τυ-
πων και θεωριῶν είνε και πατριώ-
της συγκινούμενος βαθύως έκ των
δεινοπαθημάτων τῆς ήμετέρας άτυ-
χούς φυλῆς: Του ευγενούς δέ τούτου
αισθηματος μία των άποδείξεων υπή-
ρξεν ή έν Κρήτη πλήρης αὐταπαρη-
σεως και τύλμης δράσις του περι ῆς

πρό όλίγου Σας διηγείτο μετά τσαύ-
της συμπαθείας και συγκινήσεως ό
μάρτυς και έμου αξιόλογος συνάδελ-
φος Σωκράτης Καβαλλιε-
οάτορι: ‘Ο άνθρωπος ούτος ό έχων
τοιαύτα κα φρονήματα, ό νέος ό έμ-
φορούμενος άπό τοιαύτα αισθήματα
είνε άδύνατον να επιθιμήση έμφυλι-
ους έσωτερικούς σπαραγμούς και να
μεταχειρισθῆ τήν βίαν προς διάδοσιν
των ιδεῶν του όσον άφοσιωμένος και
άν ήναι εις τās ιδέας του ταύτας
όσον υπερσυντελικός σοσι-
αλιστής: και άν φαίνεται;

‘Αλλά και άν είχε τή διάθεσιν
να πράξη ότι υπο τῆ κατηγορίας ά-
ποτίθεται εις αὐτόν, να διγειρή δηλ
τό μίσος και τήν δχόνοιαν μεταξύ
των διαφόρων κινητικῶν τάξεων,
ποῦ θά ευρίσκαν ό Ανύπας τó ίπαι-
τούμενον ύλικόν και ά άπαραίτητα
όργανα τῆς δράσεως; ‘Ω συμπ λῆται,
όσοι μ άκούετε έκφραζόμενον τι να
άπαντίσω εις τó κφάλαιον τούτο τῆ
κατηγορίας; θέλετε να έκλάβω τούτο
ως ειρωνείαν τῆς Εισγγελικῆς ‘Α-
χῆς ριπομένην δίχην λυκίσματος
κατά τῆς ήμετέρας πολιτικῆς κατα-
στάσεως ή να τό θεωρήω ώ άλήθει-
αν προκύπτουσαν έκ των μέχρι το δε
συζητήσεων και μαρτυρημένων έκ τῆς
φύσεω ή μάλλον έκ τῆς κηταστάσε-
ως των ψυχῶν και του χαρακτήρος Σας;

Τό άλγος και η πικρία τήν όποιαν
αίσθανομαι με αναγκάζου ν' απο-
κρούσω τόν ισχυρισμόν και να σιωπή-
σω αλλα και η σιωπή έχει τήν έννοι-
αν και τήν έρμηνείαν τας.

‘Αν λοιπόν ό ‘Αντύπας δέν ύβρισεν
ένν δέν εξήτησε να διεγειρή τó μίσος
και τήν περιφρόνησιν μεταξύ των δια-
φόρων κοινωνικῶν τάξεων και άν τού-
το και θέλων ή το φυσικως άδύνατον να
επιτύχη τι φέρεται ως κατηγορούμε-
νος, τι απομένει έκ τῆς αποδοθείσης
κοτηγορίας και τι θα πραξητε Σεις
οί κληρωθέντες να απορνηθῆτε επί τῆς
δικαζόμενης υποθέσεως;

(ακολουθῆ)

ΔΡΑΜΑΤΟΝ

—Τό ψωμί πρέπει να φθινηγή άκόμη.
Δέν ύπετιμήθη άρκετά 3 λεπτά κατά
τρίλιτρον: [ιδού αι πληροφορίες άς έ-
λάβομεν άπό τόν γνωστόν ιδιοκτήτην
τῆς « Μηχανῆς » Πυλάρου « αφορίζο-
μεν τά καταστήματα των Λούμων και
Τριάντη άλευρα προς 35 λεπτά τήν
όκά και 4 λεπτ. έχω έξοδα ήτοι ένδύ-
λω λεπτ. 39 μου στοιγ ζει τó άλευρον

πωλῶ δέ έκαστοι τρίλιτρον ψωμιῶ
πρό: 35 λεπτά τó τρίλιτρον, με τήν
τιμήν δέ ταύτην ώρελομαι αριστά διά
τούς κόπους και τά κεφάλαιά μου—
δέν πρέπει να γδιούμαι
τόν κόσμον! »

‘Αλλ' έκτις των πληροφοριῶν τού-
των είνε έκτός αμφισβήτησεως ότι τó
ψωμί έστω και 45 λεπτά είνε άκριβό,
μόνον ή τιμή των 40 ή τó πολύ των
42 δέν θά είναι πάρα πολύ υπερβολι-
κή και άδίκος.

Στηρίζομε τήν γνώμην μας επί των
ανωτέρω πληροφοριῶν επί τῆς τιμῆς
των λεύρων, και επί τῆς αμερολη-
πτου κρίσεως πολλῶν εϊδημόνων επί
του ψωμιῶ, επομένως κ. ‘Αστυνόμω
συμμερισθῆτε τήν γνώμην μας, και
στ: βέβαιος ότι ή μέχρι τούδε δικαία
έκμησι: των συμπολιτῶν μας θά
αυξήση προς ύμās τόν άξιον έπαύου
διά τε τήν αμεροληψίαν ήν εδειξατε
κα διά τήν δικαιοσύνην ήν έξυπηρε-
τείτε; ‘Ας μή Σας μαλλάζουν δέ τά
δάκρυα των Κροκοδείλων,
ταῖς παραρτήματα του « Ζιζανίου »
ας μή ληρθῶσιν υπ' όψει διότι ό-
ζουσι συμφρόντος.

‘Η Διατίμησις κ. ‘Αστυνόμω δέν
πρέπει να είναι παράλληλος τῆς των
‘Αθηνῶν καθ' όσον έκεί τó ψωμί γί-
νεται μεξηράν ζύμην και όχι χλωράν
ως έδῶ, ιδού δέ ποία ή διαφορά—190
όκάδες αλεύρου με ξηράν ζύμην δίδει
115 όκάδες ψωμιῶ—ένψ 100 όκάδες
με χλωράν δίδει 130—135—έννοεῖ-
τε τώρα όλο τó σκούξιμο των Γλά-
ρων και των Κοράκων; είνε γιά τó χά-
ψιμο του ψώριου Λαού!

—Λέ Φυλακαί. Παρακαλοῦμεν θερ-
μῶς τήν Σην Έφορείαν των φυλακῶν
μας ίνα δείξη μεγαλειότεραν φροντίδα
διά τούς δυστυχεις εκείνους αποκλή-
ρους ιαῶς όποιους ή απρονοησία του
Κοινωνικοῦ καθεστῶτος
έριψε μέσα στον τάφον εκείνον των
ζώντων, ή μάλλον στο Πανεπι-
στήμιον εκείνο του έγκλήματος, καθ'
όσον ανάμικτοι όντες βαρυνοιῶνται
πλημμελεῖται όφειλέται και υπόδι-
κοι, κινδυνεύουσι « οί πταισματοεῖαι να
εξέλθουν τέλειοι έγκληματεῖαι »

Πρός τούτοις δε δέν σας φαίνετε
ότι είνε απανθρωπον 300 άνθρωποι έν
τῷ στενῷ έκείνῳ περιβόλῳ να είναι
άνευ Νοσοκομείου και Ιατροῦ; ‘Επί
τέλους κατεδικάσθησαν εις τήν ποι-
νήν τῆς φυλακίσεως και ούχι του θα-
νατου! και έπειτα τó δημόσιον γρά-
φει και πληροφοροῖ κεντύλια! τι είναι
αὐτά;